

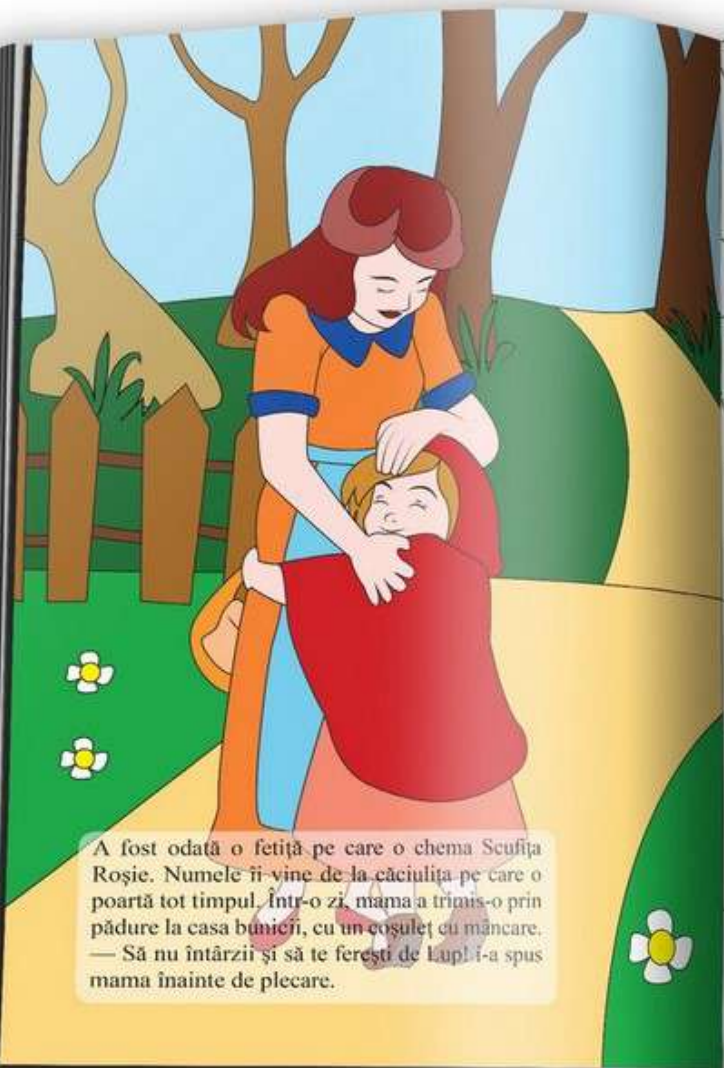

Bunica și Scufița Roșie au ieșit vîi și nevătămate. Ele i-au mulțumit vîntorului și l-au rugat să-l ia pe Lup cu blană cu tot. Apoi s-au așezat să mînînce din bucatele aduse în coșuleț. De atunci, fetița nu a mai ieșit din cuvîntul mamei.

Cât ai clipi, o înghiți pe bunicuță. Apoi lupul se îmbracă cu hainele bunicii și se bagă iute în pat. Când Scufița Roșie bătă la ușă, Lupul, prefăcându-și glasul, o rugă să intre.

A fost odată o fetiță pe care o chema Scufița Roșie. Numele îi vine de la căciulița pe care o poartă tot timpul. Într-o zi, mama a trimis-o prin pădure la casa bunicii, cu un coșuleț cu mâncare. — Să nu întârzi și să te feresti de Lăpșă! a spus mama înainte de plecare.

